

Ickelinjära ekvationer 1

Ickelinjära ekvationer 3

Ickelinjär reaktion: Har tidigare betraktat
reaktions-diffusionsekvationer av typen

$$\dot{u} - \nabla \cdot a \nabla u = f - c u,$$

med $a = a(x, t)$, $f = f(x, t)$ och $c = c(x, t)$ givna data. Skall
närmast generalisera till ekvationer av typen

$$\dot{u} - \nabla \cdot a \nabla u = f$$

med $f = f(x, t, u(x, t))$, där f är en given funktion som nu
även tillåts **bero på** u , dvs $f : \Omega \times R_+ \times R \rightarrow R$. Notera att
linjära reaktions-diffusionsekvationer här ingår som
specialfall.

- p.1/23

Modell ekvation: Som tidigare betraktar vi även
modellekvationen

$$\dot{u} + a u = f,$$

där $u = u(t)$, a är konstant, och, här, $f = f(u)$ (eller ev
 $f = f(t, u)$).

Explicit Euler för denna ekvation reduceras till

$$U_n = U_{n-1} - k a U_{n-1} + k f_{n-1}.$$

där nu $f_{n-1} = f(U_{n-1})$ och (förhoppningsvis) $U_n \approx u(t_n)$.

- p.3/23

Ickelinjära ekvationer 2

För att förenkla beteckningarna betraktar vi inledningsvis
ekvationer med $f = f(u)$, dvs utan **givet** beroende av x och
 t , men där f alltså beror på $u = u(x, t)$ (och därmed indirekt
på x och t). Exempel skulle kunna vara $f(u) = u^2$ och
 $f(u) = e^u$. Exempel av den mera allmänna typen med givet
beroende även på x och/eller t skulle kunna vara $f = x u^2$
och $f = e^{-t/u}$.

Ickelinjära ekvationer 4

Metoden kan förstås generaliseras till den betraktade
pde-modellen, dvs reaktions-diffusionsekvationen, genom

$$M U_n = M U_{n-1} - k A U_{n-1} + k F_{n-1},$$

där F_{n-1} nu är vektorn med element $\int_\Omega \phi_i f(U_{n-1})$.

Genom att ersätta massmatriserna M med motsvarande
Lumpade matris \bar{M} och sedan multiplicera med dess invers
erhålls en fullt explicit metod även för det givna ickelinjära
problemet:

$$U_n = U_{n-1} - k \tilde{a} U_{n-1} + k \tilde{f}_{n-1},$$

där $\tilde{a} = \bar{M}^{-1} A$ och $\tilde{f}_{n-1} = \bar{M}^{-1} F_{n-1}$.

- p.2/23

- p.4/23

Ickelinjära ekvationer 5

Implicit Euler: Vi betraktar nu motsvarande *implicita Eulermetod*

$$U_n + k a U_n = U_{n-1} + k f(U_n).$$

Vi noterar att vi nu inte längre kan lösa ut U_n genom en enkel division med $1 + k a$ som i fallet med givet $f = f(t)$. Istället har vi nu en **icklinjär** ekvation att lösa.

Ickelinjära ekvationer 7

Än mera problematiskt att lösa de resulterande ekvationerna blir det förstås för motsvarande pde:

$$M U_n + k A U_n = M U_{n-1} + k F(U_n),$$

där $F(U_n) = F_n$ betecknar vektorn med komponenter $\int_{\Omega} \phi_i f(U_n)$.

Ickelinjära ekvationer 6

I "undantagsfall" kan vi tänkas kunna lösa ut U_n "analytiskt", dvs genom formelmanipulation. Om t.ex. $f(u) = u^2$, så har vi ju

$$(1 + k a) U_n - k U_n^2 = U_{n-1},$$

med lösning

$$U_n = \frac{1 + k a}{2 k} \pm \sqrt{\left(\frac{1 + k a}{2 k}\right)^2 - \frac{U_{n-1}}{k}}.$$

Sedan kvarstår förstås att beräkna roten, och välja rätt tecken på densamma.

Ickelinjära ekvationer 8

Fixpunktsiteration: Redan i ALA-a löste vi denna typ av ickelinjära ekvationssystem först med **fixpunktsiteration** och sedan med **Newtons metod**. Vi erinrar oss att fixpunktsiteration tillämpas på ekvationer på formen $u = g(u)$ och skriver därför om vår ekvation som

$$U_n = (1 + k a)^{-1} (U_{n-1} + k f(U_n)) =: g(U_n).$$

För att hitta lösningen U_n till denna ekvation startar vi från lämplig punkt/vektor $U_n^{(0)}$ och beräknar successivt

$$U_n^{(j+1)} = g(U_n^{(j)}) = (1 + k a)^{-1} (U_{n-1} + k f(U_n^{(j)})).$$

Ickelinjära ekvationer 8

Ickelinjära ekvationer 9

För motsvarande pde beräknar vi förstas

$$U_n^{(j+1)} = (M + k A)^{-1} (U_{n-1} + k F(U_n^{(j)})).$$

Nästa fråga gällde konvergens. Vi erinrar oss att fixpunktiteration konvergerar under förutsättning att g är **kontraktiv**, dvs att g är Lipschitzkonstant är mindre än 1.

Turligt nog kan denna typ av g väntas ha just denna (något speciella) egenskap. I alla fall om man väljer tillräckligt korta tidssteg, vilket man ofta ändå vill göra av noggrannhetsskäl.

Ickelinjära ekvationer 11

Nästa fråga gällde konvergens. Vi erinrar oss att fixpunktiteration konvergerar under förutsättning att g är **kontraktiv**, dvs att g är Lipschitz med Lipschitzkonstant är mindre än 1.

Turligt nog kan denna typ av g väntas ha just denna (något speciella) egenskap. I alla fall om man väljer tillräckligt korta tidssteg, vilket man ofta ändå vill göra av noggrannhetsskäl.

Ickelinjära ekvationer 10

Nu inställer sig en rad frågor.

- Hur väljer man lämplig $U_n^{(0)}$?
- Kan man vänta sig konvergens?
- Hur många iterationssteg kan behövas?

Den första frågan är ganska lätt att besvara. Det är förstås högst rimligt att välja $U_n^{(0)} = U_{n-1}$!

I vissa fall kan man kanske hitta ännu bättre utgångspunkter, men den föreslagna är i alla fall klart överlägsen nollvektorn eller en slumpmässigt vald startvektor.

Ickelinjära ekvationer 12

För att "se" detta noterar vi att

$$\begin{aligned} g(v) - g(w) &= (1 + k a)^{-1} (U_{n-1} + k f(v)) \\ &\quad - (1 + k a)^{-1} (U_{n-1} + k f(w)) \\ &= (1 + k a)^{-1} (k f(v) - k f(w)), \end{aligned}$$

dvs för $a \geq 0$

$$|g(v) - g(w)| \leq k L_f |v - w|,$$

där L_f är en Lipschitz konstant för f inom aktuellt intervall. Vi ser här att om bara $k < 1/L_f$ så blir g en kontraktion och vi kan förvänta oss konvergens. Detta låter sig också direkt generaliseras till pde-fallet.

Ickelinjära ekvationer 13

Så till frågan om lämpligt antal iterationer.

Naturligtvis kan vi i varje tidssteg iterera "till konvergens", men detta kan vara ganska onödigt med tanke på att vi ändå måste räkna med ett resulterande **diskretiseringfel** av storleksordning k^2 i varje tidssteg (eller mera bestämt $k^2 u/2$).

Ickelinjära ekvationer 14

Om vi nu jämför den lösning $U_n^{(1)}$ vi erhållit redan efter **en** iteration startande från $U_n^{(0)} = U_{n-1}$, dvs $\tilde{U}_n = g(U_{n-1})$, och jämför denna med den "färdigiterade" lösningen $U_n = g(U_n)$ så fås

$$\begin{aligned} |\tilde{U}_n - U_n| &= |g(U_{n-1}) - g(U_n)| \\ &\leq k L_f |U_{n-1} - U_n| \leq k L_f k |f - a U_n|, \end{aligned}$$

Ickelinjära ekvationer 15

dvs det kvarvarande **iterationsfelet** i $U_n^{(j)}$ är redan efter en iteration reducerat till storleksordning k^2 , som för **diskretiseringfel**, dvs felet orsakat av Eulerapproximationen i sig. Om vi därför, för säkerhets skull, genomför **två** iterationer i varje tidssteg, dvs beräknar först \tilde{U}_n och sedan $U_n = g(\tilde{U}_n)$ så borde iterationsfelet säkert domineras av diskretiseringfel i de flesta fall.

I mera komplicerade fall, eller beräkning baserad på en mera noggrann diskretiseringssmetod som t.ex. CN, bör man förstås även iterera noggrannare.

Ickelinjära ekvationer 16

Newtons metod: Vi erinrar oss att vi även kan lösa ickelinjära ekvationssystem med den mera sofistikerade **Newton's metod**. Vi skriver då ekvationen vi vill lösa som

$$G(U_n) := U_n + k a U_n - U_{n-1} - k F(U_n) = 0,$$

där vi alltså söker U_n . Vi ersätter här $G(U)$ med den **linjära tangentplansapproximationen** $G(U_n^{(j)}) + G'(U_n^{(j)})(U - U_n^{(j)})$ och söker alltså $U_n^{(j+1)}$ så att

$$G(U_n^{(j)}) + G'(U_n^{(j)})(U_n^{(j+1)} - U_n^{(j)}) = 0,$$

dvs

Ickelinjära ekvationer 17

Ickelinjära ekvationer 19

löser

$$G'(U_n^{(j)}) (U - U_n^{(j)}) = -G(U_n^{(j)}),$$

och sätter $U_n^{(j+1)} = U$.

Återigen kan vi ta $U_n^{(0)} = U_{n-1}$ som utgångspunkt, och förutsätt att tidssteget är litet kan vi räkna med "konvergens i ett steg", dvs tillräcklig noggrannhet redan efter ett iterationssteg i många fall.

Vi noterar att i motsvarande linjära fall med $G(U) = M U + k A U - M U_{n-1} - F$ så reduceras G' till $M + k A$, vilket anknyter till den ekvationslösning vi hamnade i vid fixpunktssiteration.

Ickelinjära ekvationer 18

Om vi nu generaliseras till pde-fallet så vill vi hitta vektorn U_n så att

$$G(U_n) := M U_n + k A U_n - M U_{n-1} - F(U_n) = 0,$$

och varje Newtonsteg reduceras till att lösa

$$G'(U_n^{(j)}) X = -G(U_n^{(j)}),$$

och sedan sätta $U_n^{(j+1)} = U_n^{(j)} + X$, där G' är Jacobianmatrisen med gradienten av komponent i i G i rad i .

Ickelinjära ekvationer 20

Resulterande kod: För explicit Euler räcker det att vi i varje tidssteg beräknar vektorn $F_{n-1} = F(U_{n-1})$. Detta kan göras genom att skicka med aktuell lösningsvektor U_{n-1} som indata till din MyLoadVectorAssembler .m som modifieras så att den med $F =$ MyLoadVectorAssembler(p, e, t, U) returnerar den önskade vektorn $F(U)$, för att sedan användas i tidsloopen:

```
while time < finaltime
    F=MyLoadVectorAssembler(p,t,e,U);
    U=U-k*A*U+k*F;
    time=time+k;
end
```

Ickelinjära ekvationer 21

För implicit Euler krävs alltså någon form av ekationslösning i varje tidssteg. Enklast "tuskar" vi helt enkelt med att iterera "till konvergens", och näjer oss med två fixpunktsiterationer i varje tidssteg:

```
while time < finaltime
    W=U;
    time=time+k;
    FW=MyLoadVectorAssembler(p,t,e,W);
    U=(M+k/2*A)\(W+k/2*FW);
    FU=MyLoadVectorAssembler(p,t,e,U);
    U=(M+k/2*A)\(W+k/2*FU);
    FU=MyLoadVectorAssembler(p,t,e,U);
    U=(M+k/2*A)\(W+k/2*FU);
    time=time+k/2;
end
```

Notera att vi här kallat U_{n-1} för W för att undvika sammanblandning med "iteranderna" $U = U_n^{(j)}$, $j = 1, 2$.

Ickelinjära ekvationer 23

Matlab kod för detta skulle kunna se ut som följer, i princip:

```
while time < finaltime
    W=U;
    time=time+k/2;
    FW=MyLoadVectorAssembler(p,t,e,W);
    U=(M+k/2*A)\(W+k/2*FW);
    FU=MyLoadVectorAssembler(p,t,e,U);
    U=(M+k/2*A)\(W+k/2*FU);
    FU=MyLoadVectorAssembler(p,t,e,U);
    U=(M+k/2*A)\(W+k/2*FU);
    time=time+k/2;
end
```

- p21/23

- p23/23

Ickelinjära ekvationer 22

Generalisering till CN/cG1: Vi påminner oss om CN för modellekvationen $i + a u = f$:

$$(1 + \frac{k}{2} a) U_n = (1 - \frac{k}{2} a) U_{n-1} + \frac{k}{2} f_{n-1} + \frac{k}{2} f_n,$$

som på samma sätt som implicit Euler kan generaliseras till faller $f = f(u)$ genom att sätta $f_{n-1} = f(U_{n-1})$ och $f_n = f(U_n)$.

Motsvarande för pde-fallet blir förstås

$$(M + \frac{k}{2} A) U_n = (M - \frac{k}{2} A) U_{n-1} + \frac{k}{2} F(U_{n-1}) + \frac{k}{2} F(U_n).$$

- p22/23